

9 Ιουλίου 2014

Όσιος Θεόφιλος ο Μυροβλύτης

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Ο άγιος, δυνατός έργοις και λόγοις έφτασε στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου, καταλήξας στο Άγιον Όρος το όποιο δεν αποχωρίσθηκε ακόμα και για την Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, όταν ο από Ζιχνών Πατριάρχης Παχώμιος, τον πρότεινε δια Μητροπολίτη, προτιμώντας αντί της συμβασιλεύουσας την αγιορειτική έρημο της Καψάλας.

Ο ποιμενάρχης της ακριτικής Μητροπόλεως Ζιχνών και Νευροκοπίου Ιερόθεος, χοροστάτησε στον εόρτιο Εσπερινό, στον καθεδρικό ναό του Αγίου Γεωργίου Ζιχνών, συμπαραστατούμενος υπό του κλήρου της Μητροπόλεως και επισκέπτες κληρικούς.

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής, ετελέσθη το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, εις τον αυτό ναό, όπου ο Μητροπολίτης Ιερόθεος χειροτόνησε εις πρεσβύτερον τον διάκονο του, Παντελεήμονα.

Όσιος Θεοφίλος ο μυροβλύτης

του μακαριστού Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου

Καταγόταν από τη Ζίχνη της Μακεδονίας (1460). Είχε ευσεβείς γονείς και η μόρφωση που έλαβε ήταν πολύ καλή. Ως ιερομόναχος «περιεπάτει εις διαφόρους τόπους διδάσκων και ωφελών τους Χριστιανούς διά του λόγου και του παραδείγματος της ζωής του».

Έγινε φίλος και συγκάτοικος του επισκόπου Ρεντίνης Ακακίου, γνωστού για την ευλάβεια και αρετή του, και του πατριάρχη Νήφωνος, γνωστού για την αγιότητά του.

Από τον άγιο Νήφωνα στάλθηκε στην Αλεξάνδρεια, για να εξακριβώσει τα θαύματα που εκεί γίνονταν από τον πατριάρχη Ιωακείμ, ο οποίος μετακίνησε βουνό και ήπιε δηλητήριο χωρίς να βλαφτεί, αφού εξαναγκάσθηκε σε αυτό από Εβραίους και μουσουλμάνους.

Ο θειος Θεόφιλος επιβεβαίωσε την αλήθεια των θαυμάτων, επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη και διορίσθηκε νοτάριος της Μεγάλης Εκκλησίας. Πριν είχε περάσει ως προσκυνητής από το Σινά, την Αντιόχεια και τα Ιεροσόλυμα.

Στο Άγιον Όρος, όπου ήλθε (1510) καταφρονώντας τις τιμές του πατριαρχείου, ασκήθηκε στις μονές Βατοπαιδίου και Ιβήρων επί πολύ και, τέλος, «έχων πόθον πολύν δι' ακριβεστέραν ησυχίαν» ησύχασε στο Παντοκρατορινό Κελλί της Καψάλας του Αγίου Βασιλείου, κοντά στις Καρυές και «εδόθη εις περισσοτέρους αγώνας της ασκήσεως... ώστε έγινε όλος μετάρσιος».

Όταν του προτάθηκε ο αρχιεπισκοπικός θρόνος της Θεσσαλονίκης ο άγιος αυτός άνθρωπος αρνήθηκε, «λάμπων δε πανταχόθεν διά του φωτός των αρετών και της ένθεου πολιτείας, έγινε περίφημος και ονομαστός».

Προγνώρισε το τέλος του και ζήτησε από τον υποτακτικό του Ισαάκ ο ταπεινόφρων: «Όταν αποθάνω, μη ομολογήσεις τούτο εις ουδένα, άλλ' ουδέ τα έθιμα της ταφής εκτέλεσεις, μόνον δέσε σχοινίον εις τούς πόδας μου, και σύρε με και ρίψε με εις το δάσος εις μέρος κρυφίον, ίνα με φάγωσι τα θηρία· πλην λειτουργίας και μνημόσυνα ποιήσον όσα δυνηθείς».

Με δέος ο μαθητής έτσι και έκαμε. Ο προνοητής όμως Θεός φανέρωσε το τίμιο λείψανο και, όταν μεταφέρθηκε στο Κελλί του, «ήρχισε να αναβρύει μύρον ευωδέστατον, εις ένδειξιν της θεαρέστου αυτού πολιτείας», γι' αυτό και ονομάστηκε Μυροβλύτης.

Αξίζει να σημειωθεί πως ο όσιος αναδείχθηκε καλλιγράφος άριστος και βιβλιογράφος εμπειρότατος. Τα περισσότερα έργα του είναι λειτουργικού περιεχομένου και βρίσκονται στη μονή Ιβήρων, περίπου τριάντα.

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης έγραψε το ωραίο συναξάρι και την ακολουθία του μυροβλύτη Θεοφίλου. Νεώτερη ακολουθία συνέθεσε ο μητροπολίτης Ζιχνών Νικόδημος Βαλληνδράς. Το δεξί χέρι του αγίου σώζεται στη μονή Παντοκράτορος.

Από το βίο του αγίου Νικόδημου παίρνουν στοιχεία και οι νεώτεροι συναξαριογράφοι.

Πηγή: romfea.gr